

tidspunkt – men fik ikke licitationen. Men det er lige værd at lægge mærke til, at det var begrundelsen, og min pointe over for hr. Frank Aaen var så, at hvis det var et portugisisk firma, der dengang havde vundet, fordi man havde ventet til efter den 1. juli, havde hr. Frank Aaen stået her i dag og talt om social dumping. I dag, hvor man burde glæde sig over, at det altså blev et dansk firma, skælder man i stedet ud på det danske firma, som oven i købet har en dansk overenskomst og derfor ikke på nogen måde kan beskyldes for at deltage i social dumping. Jeg mener, at Enhedslisten dér har et forklaringsproblem, for næsten uanset hvad der sker, er man altså parat til at kritisere det.

Nu fik man den bedste løsning, en dansk løsning med en dansk overenskomst og efter de ønsker, som man dengang havde formuleret i den lokale debat dernede, og så er det ikke rimeligt at kritisere det så voldsomt, som tilfældet har været i dag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Uanset om det er et portugisisk eller et dansk firma, der laver social dumping, vil man se Enhedslisten protestere mod det; vi skelner ikke på den måde.

Men hr. Kim Behnke har i virkeligheden fat i en interessant problemstilling, nemlig at mange amter og kommuner undgik udliciteringsreglerne, og så gav de ordren til nogle af vennerne i et eller andet busselskab.

Derfor så vi, at nogle nordjyske busruter kostede det hvide ud af øjnene at køre med, for de var private og havde en fed aftale med amtet. Det, jeg måske synes hr. Kim Behnke skulle have været med til at kigge på i denne sag, er, hvad baggrunden var for denne fremtvungne udlicitering i Esbjerg. Hvorfor kunne den også bruges til, at det var den niendebilligste, der fik ordren, og ikke den billigste?

Det er jo meget interessant. Var det, fordi Ri-Bus' ejere og visse politikere ovre i Esbjerg var meget gode venner? Er det dér, vi skal finde grunden, eller hvad er grunden til, at det ikke var den billigste, der fik ordren? Det svar mangler vi stadig at få fra hr. Tørnæs.

Erhard Jakobsen (CD):

Når hr. Frank Aaen i dag lykønsker demonstranterne med det resultat, de har fået ud af det hele, mangler der én ting. Hr. Frank Aaen skal jo lige kende resultatet af afstemningen om

Enhedslistens dagsorden, for det er altså deri, demonstrationens krav er opført, og det, demonstranterne kan se i aften i medierne, er, at de krav, de har fremført, er blevet nedgjort med et tordnende flertal i den danske Folketing.

Det kan man godt lykønske dem med. Jeg tror, jeg i stedet vil lykønske de hundredetusinder af mennesker, der passer deres arbejde normalt, og som ved valgene på almindelig demokratisk vis stemmer på de partier, der nu engang skal lave arbejdet herinde. Dem vil jeg lykønske, og jeg tror nok, man tør forudsige, at var det her den store strejke og den store dag, bliver det også den sidste. Jeg tror ikke, nogen gider det dér mere, for de indser netop, at Folketinget er en folkevalgt forsamling, der har et mandat, ikke fra nogle folk, der står i et større eller mindre antal nede på slotspladsen, men fra de titusinder af vælgere, der har stemt på os rundt omkring i landet. Det er os, der derudfra afgør det, og ikke, om der står flere eller færre.

Så skal jeg i den forbindelse sige, at jeg glæder mig over, at denne debat i dag heldigvis kun i ringe grad kom til at dreje sig om de dér ting. Når jeg nu vil tage det op, selv om jeg advarede imod det, er det, fordi spørgsmålet om, hvad der er ulovligt, har stået lidt uklart. Jeg er meget, meget glad for, at den konservative ordfører ganske klart sagde, at naturligvis er det ikke ulovligt at nedlægge arbejdet. Det er sagt fuldstændig klart, at derom kan der ikke være tvivl.

Men det er da lige så klart, at næsten alt andet, hvad der er lavet, er ulovligt, og jeg vil gerne fastslå, at efter CD's opfattelse er blokade fuldstændig ulovlig. Der er en lov imod det dér, nemlig den lov, der tillader arbejdsgiveren i så fald at tilkalde politiet.

Jeg beklager, at Socialdemokratiet ikke i sin tid fulgte CD's forslag, som vi i øvrigt arbejdede sammen om. Vort forslag lød, at der ikke var noget med, at arbejdsgiveren skulle tilkalde politiet, nej, politiet skulle af egen drift træde ind, såfremt en borger blev forhindret i at møde på et sted, hvor han havde lov til at møde, herunder møde frem med varer, transport osv.

Der var en politimand i aftes i TV 3, der var meget fortørnet over, at han skulle være med til at deltage i en arbejdskamp. Det har han helt misforstået. Han deltager ikke på den ene eller den anden parts side, han deltager på min side.

Nu var jeg ikke involveret i det dér, men vi kan jo være det andre steder. Også jeg er engang blevet forment adgang til universitetet af nogle strejkende, og politiet kunne ikke gøre noget, for